

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23278/2024
25.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Младен Васић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1089/24 од 22.08.2024. године, на седници одржаној 25.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1089/24 од 22.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1089/24 од 22.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 137/24 од 10.06.2024. године, обавезан је тужени да посече и уклони гране са стабала ораха који се налази на кп.бр. ... КО ..., која је у његовој приватној својини, а које прелазе преко граничне линије ове парцеле и дела кп.бр. ... за КО ..., на којој је изграђена породична стамбена зграда број 3, у приватној својини тужиље, које гране надвисују и праве штету на крову поменуте зграде, те да убудуће врши кресање грана свог ораховог стабла и спречава да оне приликом раста прелазе границу означених суседних парцела и надвисују и праве штету на крову поменуте зграде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 357.925,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1089/24 од 22.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је обавезан тужени да тужиљи плати на име накнаде трошкова парничног поступка износ од 176.800,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије тужиоца на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом обавезан је тужени да посече и уклони гране са стабала ораха који се налази на парцели која је у његовој приватној својини а које прелазе преко граничне линије парцеле на којој је изграђена породична стамбена зграда у приватној својини тужиље, које гране надвисују и праве штету на крову те зграде те да убудуће врши кресање грана са ораховог стабла и спречава да оне приликом раста прелазе границу суседних парцела и надвисују и праве штету на крову зграде, применом одредаба материјалног права - Закона о основним својинско правних односа. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП. Суштински, у ревизији се износе чињеничноправно појединости конкретног случаја, што се не може прихватити као релевантан основ да се дозволи одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Имајући у виду да се ради о парници ради чинидбе, одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, то суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 12.10.2020. године. Вредност предмета спора је 4.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић